

Ἐσωτερικῶν, ὅστις ὡς προϊστάμενος τοῦ ὑγειονομικοῦ κλάδου εὕρισκεν αὐτὸ ἐν πλήρει τάξει!

Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε δαμαλὶς ἐν Ἑλλάδι, οὐδεὶς ποτε ἐφρόντισε νὰ εὕρῃ δαμαλίδαν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἐσχάτως μόνον θυσίαι τοιούτων κτηνῶν ἐγένοντο ἐν τῷ στρατῷ ὑπὸ τοῦ Ἐκρυθοῦ Σταυροῦ καὶ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς.

Κατὰ τὴν ἀπαρέγκλιτον ἡμῶν συνήθειαν τὰ προφυλακτικὰ μέσα ἐζητήθησαν μόνον μετὰ τὴν καταστροφὴν.

Ἐκρουντο οἱ κυβερνῶντες τὸν δύστηνον τοῦτον τόπον ὅλας τὰς θύρας τῆς Δύσεως, ὅπως λάβωσι δαμαλίδαν, ἐνῷ τοιαύτην ἠδύναντο ἀναντιρρήτως ὡς εὐχερέστατα νὰ εὕρωσιν ἀνὰ πάντα καιρὸν διὰ τῆς θυσίας ὀλίγων δαμάλεων καὶ ὀλίγων χρημάτων.

Ἡ Κυβέρνησις ἔδωκεν ἀληθῶς ἄφθυνα χρήματα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ὑγιεινῆς. Εἰς τί λοιπὸν χρησιμεύει τότε τὸ ὑγειονομικὸν τμήμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν; ἢ ἀπώλεσε τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπόληψιν;

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον ὡσαύτως ἔδωκεν χρήματα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ὑγιεινῆς πρὸς προμήθειαν δαμαλίδος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἡ συστηθεῖσα διὰ τὴν περιθάλψιν τῶν ἀπόρων εὐλογιῶντων, ἔδωκε τὰ ὀλίγα χρήματα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ὑγιεινῆς πρὸς ἀγοράν δαμαλίδος ἵνα οὕτω προφυλαχθῶσιν οἱ ὑγιῶς ἔχοντες!

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἄκρα αὕτη δραστηριότης δεικνύει ἐπὶ τέλους τὴν φθίσιν τοῦ κακοῦ ὑπερ μᾶς μαστίζει σκληρῶς ἀπὸ τόσου χρόνου.

Καὶ τὸ τελικὸν συμπέρασμα τῶν λόγων μας τούτων ποῖον εἶνε; ὅτι ἀπαιτεῖται ὁ ἱατρὸς χρόνος, φωναί, ὕβρεις, σκάνδαλα, βραχίσματα ὅπως ἐξεγείρωσι τοὺς κυβερνῶντας,

οἵτινες ἐμφανίζονται πάντοτε κατόπιν ἐορτῆς ἀφ' οὗ δακρύσωμεν καὶ πενθήσωμεν!

Φ.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Μετὰ τὰ δύο ῥίγη τὰ ὁποῖα ἐπῆλθον εἰς τὸν κ. Κουμουνδοῦρον τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς, προσεβλήθη συγχρόνως καὶ ὑπὸ ἐλαφροῦς διαρροίας.

Τὴν νύκτα διήλθεν ἀνησύχως, ἡσυχάσας μόλις δύο ὥρας.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου ὁ πυρετὸς ἐφάνη ἡλαττωμένος. Περί δὲ τὴν 10ην ὥραν ἐδέχθη τοὺς ἱατροὺς, οἵτινες κῆρυχταισθῆσαν ὀλίγον ἐκ τῆς ἐλαφροῦς ἐλαττώσεως τοῦ πυρετοῦ.

Τὴν αὐτὴν ὥραν καθυπεβλήθη εἰς ἐγκαθετηρισμὸν, πρὸς χημικὴν ἐξέτασιν τῶν οὕρων, κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἱατρῶν.

Μετὰ τοῦτο ἠθέλησε νὰ ἐγερθῇ ἐκ τῆς κλίνης· ἠγέρθη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μετὰ τοῦ κοιτῶνος συγκοινωνοῦν δωματίον. Μετὰ δὲ τοῦτο προσεβλήθη ὑπὸ νέου ῥίγους, παραταθέντος εἰκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἐπανῆλθε καὶ ὁ πυρετὸς, εἰς 96 σφιγμοὺς, μετὰ δέκα δὲ λεπτὰ ἐστάθη εἰς τοὺς 90.

κομβοσχοίνιον καὶ λέγουσα τὸν κανόνα τῆς. Ἀκούσασά τὴν φωνὴν τὴν καλοῦσαν ἦλθε πρὸς τὴν θύραν τῆς.

— Ποίος εἶναι;

— Δὲν ὑπῆγες εἰς τὸν Ὁρθρον, Ζηνοβία; τῇ εἶπεν ἡ Αὐγούστα.

— Ἐμένα ἡ ἡγουμένη μου ἔχει δώσει εὐλογίαν νὰ κάμνω τὸν κανόνα μου εἰς τὸ κελλίον μου, ἀπήντησεν ἡ μοναχὴ.

— Πολὺ καλὰ ἔκαμεν ἡ ἡγουμένη. Διότι, ἂν ἦσο εἰς τὴν ἐκκλησίαν, δὲν θὰ σὲ εὕρισκα ἐδῶ.

— Καὶ τί μὲ θέλεις;

Ἡ Αὐγούστα ἐδίστασεν ἐπὶ μακρόν. Συνησθάνθη ἤδη τὸ ἀπρεπὲς τῆς αἰτήσεως, ἣν διανοεῖτο νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὴν μοναχὴν.

— Εἰπέ, τί μὲ θέλεις; ἐπανέλαθεν αὕτη.

— Θὰ σοῦ ζητήσω μίαν χάριν, Ζηνοβία.

— Ποίαν χάριν;

— Νὰ μοῦ ἀνοίξῃς τὴν μικρὰν θύραν.

— Τὴν θύραν;

— Ναί!

— Διατί;

— Διὰ νὰ ἐξέλθω.

— Ἐτρελάθης;

— Ὁχι.

— Μόνη σου; τοιαύτην ὥραν;

— Βεβαίως.

— Καὶ ποῦ θὰ ὑπάγῃς;

— Τί σὲ μέλει;

— Μὲ φέρεις εἰς ἀπορίαν.

— Θὰ μοῦ ἀνοίξῃς τὴν θύραν;

— Ὁχι· δὲν ἠμπορῶ.

— Σὲ παρακαλῶ, Ζηνοβία.

— Ἐπῆρες τοῦλάχιστον τὴν εὐλογίαν τῆς ἡγουμένης;

— Ποίαν εὐλογίαν;

— Τὴν ἁδειαν, εἰς τὸ κοσμικόν.

— Τὴν ἐπῆρα, εἶπεν ἡ Αὐγούστα.

— Λέγεις ψεύματα.

— Πῶς τὸ εἰξεύρεις;

— Διότι αὐτὴ θὰ σ' ἐμπόδιζε.

— Ἀλλὰ ποῦ εἰξεύρεις ἂν δὲν μὲ στέλλει αὕτη;

— Τότε περίμενε μίαν στιγμὴν νὰ ὑπάγω νὰ λάβω τὴν ἁδειαν τῆς ἡγουμένης.

Ἡ Αὐγούστα κατελήφθη ὑπὸ ἀνυπομονησίας.

— Τί ἁδειαν; Ἀνοίξέ μου τὴν θύραν. Ἐπὶ τέλους δὲν εἶμαι αἰγμάλωτος, οὐδ' ἐξαρτῶμαι ἐκ τῆς ἡγουμένης.

— Ὁχι, θὰ ὑπάγω.

— Ἀλλὰ δὲν σ' εἶπεν ἡ ἡγουμένη ν' ἀνοίξῃς τὴν θύραν ἀπόψε, ὅτι ὥραν σοῦ κρούσουν;

— Μ' εἶπε, ναί· ἀλλ' ἐξώθεν ἂν ἔλθῃ τις, τὸν ὁποῖον μ' ὠνόμασεν ἡ ἡγουμένη, καὶ ὄχι ἄλλος.

— Αἶ, εἶναι τὸ ἴδιον.

Αἱ ἐλπίδες ἐν γένει ἐλαττοῦνται, τῆς ἐξαντλήσεως ὁλο-
νεν αὐξανούσης.

Μόνον τὸ θάρρος τοῦ ἀσθενοῦς δὲν ἐλαττοῦται, οὔτε πα-
ραπλανάμενον, οὔτε μεμψιμοιροῦντος, οὔτε δεικνύοντος τί-
ποτε ἄλλο πλὴν κοπώσεως ἡθικῆς καὶ ἀπογοητεύσεως.

Προχθὲς ἐπλησίασεν εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἐθεᾶτο. Ὅσοι
ἔτυχε νὰ τὸν ἴδωσι, συνεκινήθησαν τόσον, ὥστε ἤκούσθησαν
καὶ ζητωκραυγαί.

ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Ἐδικάσθησαν καὶ κατεδικάσθησαν οἱ ἥρωες τῆς δυναμί-
τιδος ἀναρχικοὶ τῆς Λυών. Ὁ σπουδαιότερος ἐξ αὐτῶν εἶνε
ὁ Ῥώσσος πρόσφυξ, πρίγκηψ Κραπότκιν.

Ἠρνήθη ὅτι εἶχε σχέσεις μὲ τὴν Διεθνή, ἥτις, εἶπεν, ἐ-
παυσεν ὑφισταμένη. Ἀλλ' ἂν ὑπῆρχεν ἀκόμη ἡ Διεθνὴς, θὰ
ἐνόμιζεν, εἶπε, τιμὴν τοῦ ἐὰν ἦτο μέλος συνδέσμου τὸν ὁ-
ποῖον ὁ Γαριβάλδης ὠνόμασε «τὸν ἥλιον τοῦ μέλλοντος»

Ἐξιστόρησεν ὅλην τοῦ τὴν βιογραφίαν πῶς ἀπὸ στρατιω-
κοῦ ἀνέλαβε γεωγραφικὴν ἐξέτασιν τῆς Ῥωσσίας, πῶς κατὰ
τὸ κοινωνιστικὸν κίνημα τοῦ 1872 ὑπελήφθη ὑπαπτος καὶ
ἐφυλακίσθη, πῶς ἤλγει βλέπων τί ἐπασχον οἱ κατὰδικαι
ἐκ τῶν ὑποῶν ἐννέα παρεφρόνησαν καὶ ἐνδεκα πυτοκτόνη-
σαν, πῶς ἀσθενήσας καὶ αὐτὸς μετηνέχθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον
ὅθεν καὶ ἐδραπέτευσεν.

Δραπετεύσας κατέφυγεν εἰς Ἑλβετίαν. Ὅταν ἐξερράγη-

σαν αἱ ταραχαὶ εἰς Λυών, αὐτὸς εὗρίσκετο εἰς Λονδίον,
ἐπομένως οὐδόλως ἐνέχεται εἰς αὐτάς. Κακῶς τὸν παρου-
σιάζουν ὡς ἀρχηγὸν τῶν Οὐδενιστῶν.

Ἐπὶ τέλους εἶπεν ὅτι ἡ κοινωνικὴ ἐπανάστασις παρα-
σκευάζεται, ὅτι πρὶν ἢ παρέλθῃ μία δεκαετία θὰ ἐκραγῇ
καὶ συνέστησεν εἰς τὸ Δικαστήριον νὰ συμπαθῇ πρὸς τὰς
ιδέας τῶν ἐργατικῶν τάξεων

Οὐχ' ἦττον κατεδικάσθη μετὰ τριῶν ἄλλων εἰς πενταετὴ
εἰρκτὴν, πρόστιμον διςχιλίων φράγκων, δεκαετὴ ἀστυνομι-
κὴν ἐπιτήρησιν, καὶ πενταετὴ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δι-
καιωμάτων.

Ἀμα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, αἱ γυναῖκες τῶν ὑποδίκων
ᾤφθησαν γοεράς φωνάς, ὥρμησαν νὰ πέσουν εἰς τὰς ἀγκά-
λας τῶν συζύγων των, ἀλλ' ἀνεχαιρέσθησαν ὑπὸ τῆς φρου-
ράς. Ἡ πρίγκηπισσα Κραπότκιν ἐξῆλθε τοῦ δικαστηρίου
στηριζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τῆς διαδοχικοῦ ἐπαναστά-
τιδος Λουίζας Μισέλ, αὐτῆς ἐκείνης, ἥτις ἐδίδαξε τὴν ἀ-
περγίαν τῶν γυναικῶν εἰς μερικὰς φυσιολογικὰς ἀνάγκας
τῶν ἀνδρῶν, ὅπως ἀναγκασθῶν οἱ τελευταῖοι νὰ παραχω-
ρήσουν εἰς τὰς πρώτας πλήρη τὰ πολιτικά των δικαιώ-
ματα.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Εἰς τὴν κοιτίδα τοῦ Ῥαφαὴλ καὶ τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου
εἰς τὴν αἰωνίαν Ῥώμην, ἤνοιξε τὰς αἰθούσας τῆς Διεθνῆς
Ἐκθεσῆς, ἥτις καὶ πάλιν θ' ἀπασχολήσῃ τὸ καλλιτεχνικὸν
μέρος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου.

Τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν θέλει ἐπισκεφθῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ

— Πῶς τὸ ἴδιον;

— Τὸ ἴδιον, ὅταν σοῦ λέγω νὰ μοὶ ἀνοίξης, εἶναι ὡς νὰ
σοῦ κρούουν τὴν θύραν ἀπ' ἑξῶ.

— Δὲν τὸ ἐννοῶ αὐτὸ, εἶπεν ἡ Ζηνοβία. Ἀλλ' ἂν σοὶ εἶπε
νὰ ἐξέλθῃς ἡ ἡγουμένη, τώρα θὰ φανῇ. Ἔχε ὑπομονὴν μίαν
στιγμὴν.

Καὶ ἡ Ζηνοβία ἔλαβε τὸ κουκούλιόν της καὶ ἐξῆλθεν ἐκ
τοῦ κελλίου, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς τὸν ναόν.

Ἡ Αὐγούστα δὲν εἶχε ἄλλην ἰσχὺν, ὅπως ἀντισταθῇ. Ἀλλ'
ἔβλεπε τὰ σχέδιά της ματαιούμενα. Οὐδεμίαν πιθανότητα ὅτι ἡ
ἡγουμένη ἐμελλε νὰ χορηγήσῃ ἄδειαν, ὅπως ἐξέλθῃ. Ἀλλὰ μό-
λις ἡ Ζηνοβία ἀπεμακρύνθη καὶ τὸ βλέμμα της, τῇδε κἀκείσε
ἀλλοφρόνως πλανώμενον, τυχαίως ἐστράφη ἐπὶ τοῦ εἰκονοστα-
σίου τῆς Ζηνοβίας τοῦ φωτιζομένου ὑπὸ μικρᾶς κανδήλας,
καὶ εἶδε τὰς κλειδας τῶν πυλῶν κρεμασμένας ἐξ ἡλίου ἐπὶ
τοίχου παρὰ τὰς ἀγίας εἰκόνας. Πάντα εἶχε σκεφθῇ ἡ Ζη-
νοβία, ἀλλὰ δὲν προέβλεψε νὰ λάβῃ καὶ τὰς κλειδας μεθ'
ἐαυτῆς. Ἡ δὲ Αὐγούστα ἄμα ὡς εἶδε τὰς κλειδας, δὲν προέ-
λαβεν οὔτε νὰ σκεφθῇ, οὔτε ν' ἀποφασίσῃ, ἀλλ' ὥρμησε καὶ
τὰς ἀπέσπασεν εὐθύς, ὡς νὰ ἐφοβεῖτο μὴ ἐμφανισθῶσιν ἀ-
καριαίως, ὡς μαγικὴ ὀπτασία. Ἐλαβε κηρίον τι ἐκ τοῦ εἰ-
κονοστασίου, τὸ ἦναψεν ἐκ τῆς κανδήλας, καὶ σπεύσασα εἰς
τὴν πύλην προσήρμησε. τὴν μικροτέραν κλειδα εἰς τὸ κλει-
θρον τῆς ὀρσοθύρας, τὴν ἔστρεψε μὲ δύναμιν, ἀνέσυρε τοὺς
βαρεῖς σιδηροὺς μοχλοὺς, ἤνοιξε τὴν ὀρσοθύραν καὶ κύψασα

καὶ συσπειρωθεῖσα ἐξῆλθεν. Ἡ δὲ Ζηνοβία κατ' ἐκείνην τὴν
στιγμὴν μόλις εἶχεν εἰσέλθῃ εἰς τὸ Καθολικὸν καὶ ἐξετέλει
τὰς νενομισμένας προσκυνήσεις εἰς τὰς ἀγίας εἰκόνας. Ὅτε
δὲ μετὰ τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τῆς ἐκπλαγείσης ἡγουμέ-
νης ἐπανῆλθεν εἰς τὸ κελλίον της δὲν εὗρε πλέον οὔτε τὴν
Αὐγούσταν οὔτε τὰς κλειδας, ἀλλὰ τὸ κελλίον της μόνον καὶ
αὐτὸ σκοτεινόν, διότι ἡ Αὐγούστα ἐν τῇ σπουδῇ της, ὅπως
προσθᾶρ νὰ λάβῃ τὰ κλειδιά, πρὶν ἢ ἐπανέλθῃ ἡ Ζηνοβία,
καὶ γείνῃ ἄφαντος, εἶχε σβέσει τὴν κανδήλαν, ἄμα ἀνάπτουσα
τὸ κηρίον ἐξ αὐτῆς, καὶ οὕτω τὸ κελλίον τῆς ἀδελφῆς θυρω-
ροῦ εἶχε μείνει ἐν ψηλαφρητῇ σκότει, ὁμοίῳ μὲ ἐκεῖνο, ὅπερ
ἡ Ζηνοβία ὑπόπτευσεν ὡς ὑπάρχον εἰς τὴν Κόλασιν, ἀλλὰ
δὲν ἐτόλμα νὰ τὸ φαντασθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΟΥ ΥΠΑΓΕΙ;

Καθ' ἣν ὥραν ἡ Αὐγούστα ἐξῆλθε λάθρα ἐκ τοῦ Μονα-
στηρίου καὶ ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν παρὰλιαν ἀγούσαν ἐδδὸν (ἀ-
πείχε δὲ ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ διςχιλῖα βήματα ἀπὸ
τῆς παραλίας), πλοιαρίον τι εἶχε προσορμισθῇ εἰς τὸν αὐτὸν
ὄρμον, πρὸς ὃν διευθύνετο ἡ νυκτοβάτις αὕτη, καλούμενον μὲ
τὸ αὐτὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ. Ἀκάτιόν τι ἀποσπασθὲν
ἐκ τοῦ πλοιαρίου προσήγγισεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἀπεβίβασε